

NIEUWS UIT DE KRABBENKREEK

WSV

Sint-Annaland

BOULEVARD MARITEAM

'Alles bij de hand in Sint-Annaland'

Creek Sails & Service

Moderne zeilmakerij voor al uw nieuwe jachtzeilen, afdekzeilen en bootkappen. Tevens kunt u bij Creek terecht voor al uw reparaties, onderhoud en een juist advies voor uw zeilen en tuigage.

CREEK
SAILS & SERVICE

+31 (0)619 634 007 | www.creeksails.nl
info@creeksails.nl

Enjoy Sailing Zeeland

Een onvergetelijke tijd op het water
Enjoy Sailing Zeiljachtverhuur,
Zeilopleidingen, Zeil evenementen.

+31 (0)650 745 560 | www.enjoysailing.nl
info@enjoysailing-zeeland.nl

De Valk Zeeland BV

Zeer actieve Hiswa jachtmakelaars in luxe zeil - en motorjachten vanaf 10 mtr, enthousiast en deskundig partner als het gaat om verkopen van uw jacht. Ook het adres voor waarde taxaties, advies over verzekeringen, financieringen, BTW zaken en transport.

DE VALK
YACHTBROKERS

+31 (0)166 601 000 | www.devalk.nl
sintannaland@devalk.nl

Kooij Ship Operation BV

"Voorsprong door glans"
Duurzaam en betaalbaar spuitwerk, al meer dan 20 jaar hoogste kwaliteit. Strak en glad onder- en boven de waterlijn.

+31 (0)166 657 333 | www.jachtspuiterij.nl
info@jachtspuiterij.nl

Novanta Yachtservice BV

Novanta verleent onderhoud en service aan snelvarende motorjachten zoals Fairline, Princess, Sunseeker, Sealine, Azimut en Sessa.

NOVANTA

+31 (0)643 210 476 | +31 (0)621 647 385
www.novanta.nu | info@novanta.nu

Seastar yachtcare

Voor vakkundige cosmetische werkzaamheden aan uw plezierjacht, zoals polijstwerk, schuurwerk, poetsen/waxen, teakreiniging en periodiek onderhoud. Seastar Yachtcare, het adres voor doordacht onderhoud van uw jacht.

+31 (0)626 356 617 | www.seastaryachtcare.nl
marco@seastaryachtcare.nl

Mariteam Shipyard

Mariteam Shipyard is een allround watersportbedrijf met een watersportwinkel, een scheepswerf, een botenkraan tot 80 Ton, binnenstalling, buitenstalling en een professionele service organisatie die alle technische en cosmetische watersport klussen aan kan.

MARITEAM
SHIPYARD

+31 (0)166 657 020 | www.mariteamshipyard.nl
info@mariteamshipyard.nl

Colofon

Watersportvereniging Sint-Annaland

Postadres: Postbus 6 – 4697 ZG SINT-ANNALAND
 Bezoekadres: Havenweg 12 – 4697 RL Sint-Annaland
 E-mail: secretaris@wsv-sint-annaland.nl
 Website: www.wsv-sint-annaland.nl
 Bank: Rabobank Oosterschelde NL68 RABO 0303 0052 97

Bestuur

Caroline van Doorn	voorzitter	06 29044468
Peter van Dijk	secretaris	06 24541733
Dick Vogelaar	penningmeester	0167 564283
Kees Bultink	penningmeester	06 55167333
Toine Kop	havencommissaris	06 53750958
Marijn Kuijpers	evenementen commissaris	06 54768396
Pieter Tielemans	communicatie commissaris	06 80150363

Havenmeester	Cees Smits	0166 653079 06 53647935
---------------------	------------	----------------------------

Clubhuis Buutengaets	Bert en Gina Coelers	0166 652634
-----------------------------	----------------------	-------------

Redactie	Mariel Brockhus	076 8897051
	Lou Geuze	0166 612616
	Martine Daems	06 28311354
	Marja van der Kraan	0166 677544
	Cees Meijer	071 5892848
	Amanda van Leerdam	06 21117122
	Nathalie van Sprundel	0166 604282

E-mail redactie: redactie@wsv-sint-annaland.nl

Inhoudsopgave

2

COLOFON	1
INHOUDSOPGAVE	2
VAN DE VOORZITTER	3
VANUIT DE BESTUURLIJKE HOEK	4
CLUBVERHALEN	
Het logboek 1	6
Zeeuws stikje	7
Leen Verhagen – 50 jaar lid van WSV Sint-Annaland	18
What's in a name?	21
Weer voor weervisserij	24
Frans Maas	27
Tjalk <i>De Hoop</i> uit Sint-Annaland	29
EVENEMENTEN	
Wat een spannende zaterdageditie van de clubwedstrijd...!	9
Clubtocht 2017: Piraten!	32
CLUBNIEUWS	
Diefstal in jachthavens	12
Renovatie Clubhuis Buutengaets	13
Nieuwe clubmaterialen	20
REISVERHALEN	
De tocht naar Chatham	15
Over een zeezeiltocht, bakskisten en medische zaken	22
Ups en downs	36

Reisverhaal: 'Ups en downs', zie pagina 36.

Foto: Thijs van der Beek

VAN DE VOORZITTER

De jeugd heeft de toekomst maar...

Vandaag zeg ik chapeau tegen alle leden, die de gepensioneerde leeftijd al enige tijd achter zich hebben gelaten en nog steeds volop genieten van de watersport.

We hebben dit jaar een bijzonder watersportseizoen. Vanaf begin april waren de eerste weken bijzonder koud. Daarna hebben we tot eind juni kunnen genieten van prachtig zomerweer, waarna juli en augustus echte kwakkelmaanden waren met af en toe prachtige dagen, afgewisseld door momenten met veel wind en regen. Noem het maar een doorsnee Hollandse zomer. Sommige leden heb ik flink horen mopperen, maar een gids van Staatsbosbeheer vertelde mij ooit dat slecht weer niet bestaat, wel slechte kleding; dus steevast krijgen de mopperaars dit van mij te horen.

Maar onder onze pensionada zijn echte diehards die zich nergens iets van aantrekken. Ik realiseer mij dat ik onvolledig ben, maar wil toch een paar voorbeelden noemen. Rien van der Kraan is de afgelopen winters, in weer en wind, bijna fulltime met de haven vernieuwing/-renovatie bezig geweest en vaart zomers met Marja naar de Scandinavische landen of richting het zuiden. John van Steen vaart met zijn Queeste van Stalland bijna 365 dagen per jaar een rondje over de Oosterschelde. Onze erevoorzitter, Tom van Gurp, heeft voor de tweede keer de gouden

mossel tijdens de Mosselrace in Yerseke gewonnen (en dit zijn niet de enige twee overwinningen in de afgelopen jaren). Clemens en Margriet van der Werf zijn met hun 31-voets Willing naar Gravelines gevaren.

Kees en Henny Adamse kom je vaak op de haven en de Oosterschelde tegen. Lou en Mineke Geuze staan bij ieder evenement klaar als EHBO'ers. Arie en Toke van Nieuwenhuizen zijn vaak op hun Ceres te vinden. Nick en Hanny Meulmeester varen niet alleen veel met hun Klaas Jzn., maar als er een clubfeestje is doen ze graag mee. Last but not least Leen en Ineke Verhagen behoren tot de categorie leden, die in hun zeil/vaar carrière de meeste mijlen hebben gevaren. De gemiddelde leeftijd van deze leden is 80 jaar! Een kanttekening hierbij is wel dat de benjamin onder deze leden, Rien, het gemiddelde enigszins naar beneden haalt.

Dat er sprake is van vergrijzing in de watersport en dat de gemiddelde leeftijd 56 jaar is, is een feit. Het is dan ook goed dat het jeugdbeleid een speerpunt is in ons nieuwe beleidsplan, want je kunt niet jong genoeg met watersporten beginnen!

We kunnen echter ook constateren dat tegenwoordig watersport een

hobby is, die je heel lang kunt blijven beoefenen. Onze oudere leden zijn niet alleen vitaal, maar zijn ook vaak actief binnen onze vereniging en houden deze levendig. En dat laatste is voor onze club van wezenlijk belang.

Ik kijk ernaar uit om jong en oud in het naseizoen in onze mooie haven te mogen begroeten.

Caroline van Doorn
Voorzitter

.....

VANUIT DE BESTUURLIJKE HOEK

Update

Ogenschijnlijk is het op bestuurlijk niveau een rustige zomer geweest, maar achter de schermen gebeurt er genoeg.

Renovatie Buutengaets

De commissie renovatie Buutengaets is volop bezig om voorstellen voor het interieur uit te werken, zodat die tijdens de ALV gepresenteerd kunnen worden. Om de buitenwerkzaamheden nog deze winter af te ronden worden de eerste voorbereidingen dit najaar gedaan. Voor de renovatie van de binnenzijde van de Buutengaets is nog een goedkeuring van de ALV nodig. Hiervoor is de ALV van het najaar vervroegd naar zaterdag 7 oktober, zodat na goedkeuring van de leden contracten kunnen worden afgesloten met aannemers en interieurbouwers, die nog deze winter aan de gang gaan. Uiteraard ontvangen alle leden ruim voor aanvang van de vergadering documentatie over de renovatie. Immers, het gaat wel om ons clubhuis!

Commissie privacy

De Commissie Privacy (CP) is door het bestuur van de WSV gevraagd

een advies uit te brengen over hoe om te gaan met de privacy van leden in online uitingen en offline publicaties. De commissie heeft in eerste instantie de wet waarin dit wordt geregeld bestudeerd en advies ingewonnen bij het watersportverbond.

Mede naar aanleiding van een toenemend aantal diefstallen uit vaartuigen in de Zuidwesterlijke Delta is de commissie ook gevraagd een advies uit te brengen over hoe om te gaan met het gebruik en de opslag van webcamsbeelden voor bewakingsdoeleinden.

De commissie heeft haar advies aangeboden aan het bestuur en tijdens de ALV zullen de leden informatie krijgen over hoe in de toekomst wordt omgegaan met de privacy van leden.

Bestuursstructuur

Verschillende keren is door het bestuur een oproep gedaan aan leden die interesse hebben in een bestuursfunctie om zich te melden voor de vacature van penningmeester, secretaris en volgend jaar voorzitter. Aangezien zich tot op heden niemand heeft gemeld, heeft het bestuur een extern bureau

gevraagd om een onderzoek te doen naar de mogelijkheden en een advies te geven aan het bestuur en wellicht ook de Algemene Ledenvergadering hoe WSV Sint-Annaland haar bestuursfuncties beter kan verdelen, de individuele bestuurders kan ontlasten en de bestuurlijke processen kan herinrichten. Hiervoor is een enquête gehouden onder alle leden, zijn enkele leden persoonlijk ondervraagd en is met elk bestuurslid een individueel gesprek gehouden. Er is nadrukkelijk gekeken hoe bestaande taken en werkzaamheden van bestuursfuncties uitbesteed of geautomatiseerd kunnen worden, zodat de functie minder tijd kost. Ook is gekeken bij andere watersportverenigingen hoe het bestuur is georganiseerd en welke taken het bestuur uitoefent.

Het adviesrapport is voor de vakantie aangeboden aan het bestuur en tijdens de najaarsvergadering zal dit rapport worden besproken.

Uit de enquête bleek dat er verschillende leden zijn die mogelijk een bestuursfunctie ambiëren, maar aangezien de enquête anoniem was, zijn deze personen niet bekend bij het bestuur. Je begrijpt dat wij graag in contact komen met iedereen die meer informatie wil over een bestuursfunctie of hierover vrijblijvend eens van gedachten wil wisselen.

Diefstallen

Iedereen die het lokale nieuws volgt zal het niet ontgaan zijn dat het dievengilde ook de vaartuigen in Zeeland heeft ontdekt als een makkelijke prooi. Aanvankelijk waren het de slecht afgesloten vaartuigen waarin werd ingebroken

en werden buitenboordmotoren die niet voorzien waren van een slot meegenomen. Vanaf dit jaar wordt er niet geschroomd vaartuigen open te breken en alle waardevolle zaken vakkundig te demonteren en mee te nemen. Bij enkele motorboten is het zelfs voorgekomen, dat een stuk uit de spiegel is geslepen om de buitenboordmotor mee te kunnen nemen. Dit alles wijst erop dat dieven ruimschoots de tijd nemen en blijkbaar ongestoord hun gang kunnen gaan. Voor de politie in Zeeland is het topprioriteit hieraan een einde te maken, maar dit blijkt lastig. Mede hierdoor en omdat bij de registratie en opslag van camerabeelden de privacy in het geding is, heeft de commissie serieus onderzocht hoe camera's ingezet kunnen worden. Echter, met een haven zoals de onze, die aan alle kanten bereikbaar is, blijkt het bewaken met alleen camera's een schier onmogelijke zaak. Daarvoor is veel meer nodig en dat lag buiten de opdracht van de commissie. Daarom een oproep aan iedereen om waardevolle zaken op te bergen en goed af te sluiten en om alert te zijn op verdachte gedragingen van personen, auto's en vaartuigen. Ingeval van twijfel, maak foto's of een video en stuur die mee bij een melding aan de politie op 0900-8844. Graag ook de melding doorgeven aan onze havenmeester.

Het bestuur wenst iedereen een prachtig naseizoen en graag tot ziens op zaterdag 7 oktober!

Peter van Dijk

Het logboek 1

6

De meeste zeilers houden een logboek bij of zouden dat toch moeten doen. Moeten, is wat overdreven, maar het is sterk aanbevolen.

Je hoeft daarom geen Vendée Globe of VO race mee te varen. Een zondagnamiddagtripje kan al heerlijke belevenissen opleveren.

Natuurlijk schrijf je geen reisverhaal of een roman, wel een beknopte samenvatting met een aantal technische, nautische, weerkundige en algemene gegevens. Het kan bovendien een bron van herinneringen zijn aan allerlei belevenissen uit een ver of nabij verleden. Sommige kunnen hilarisch, andere (melo)dramatisch zijn.

De diep betreurde Toon Hermans zou er inspiratie kunnen uit opdoen, voor zover hij die nog nodig had. Bij een goed gestoffeerd logboek kan je de ogen sluiten en voor je geestesoog fijne, en minder fijne, reisjes herbeleven.

Mijn eerste logboek heette: 'Journal de bord', gekocht in Etaples (F). Ik had weliswaar nog geen boot, maar je moet toch ergens mee beginnen. Zelfs bij huurboten past een logboek. Toch, een belevenis uit die periode is het vertellen waard. Om de kosten wat binnen grenzen te houden, huurde ik een boot samen met een vaste zeilmaat. Die zeilvriend had de dag

voór we gingen zeilen een ei van een halfjaar oud gegeten. Het ei had zes maand in de koelkast getransiteerd. Mijn maatje was dus totaal van de plank, overrompeld door een heel leger bacteriën die in rijen van twee zijn maag en ingewanden aanvielen. Zelfs met een 'vuurspuwende' maag had hij toch een vervang-zeiler gevonden. In een uiterste inspanning had hij me de naam van de opstapper gegeven. Ik kende de man van haar noch pluim.

De volgende ochtend wachtte ik op de boot tot de onbekende vervanger zou opdagen. Stipt op het afgesproken uur kwam er een man naar me toe die overduidelijk wou meevaren. Zijn outfit was wat ongewoon, een zwarte pantalon, wit hemd en zwarte vest. Ik moet wat beteuterd gekeken hebben, want hij zei me dat hij zijn zeilkleren bij zich had. Inderdaad, na het omkleden zag hij er zeilwaardig uit en bleek van wanten te weten. Hij was wat je zou noemen een 'competent crewmember' en het was gezellig varen.

Onder het varen, zeker met onbekenden, huldig ik de mooie spreuk 'audi, vide, tace, si vis vivere in pace' (hoor, zie en zwijg, als je in vrede wilt leven). Je weet maar nooit waar iemands gevoeligheden liggen. Er zijn wel een aantal ongevaarlijke onderwerpen om de tijd te doden. Zoals: het weer, boten en andere nautische items. Uiteindelijk kan je niet

de ganse dag doorbrengen zonder één woord te zeggen.

Maar zoals reeds gezegd was het erg prettig varen en de opstapper viel best mee.

We zijn bij zonsondergang de haven ingevaren en mijn opstapper had weer netjes zijn zwart pak aangetrokken. Uiteraard hebben we op het haventerras geen pint gedronken, want ik wou nu niet de indruk wekken, dat ik een bodygard bij me had.

We zijn samen naar het parkeerterrein gegaan en toen ik vroeg waar zijn wagen stond, wees hij een zwarte break aan met zwarte gordijntjes en op het dak een bol. Deze kon verwisseld worden voor een religieus symbool naar keuze, een soort multiple choice. De man was begrafenis ondernemer en was direct na zijn werk naar de haven gereden. Of er nog een lijk inlag, met of zonder lijk, heb ik nooit geweten.

Jan van Roey

CLUBVERHALEN

Zeeuws stikje

Wat was ut werm de eerste weken van de zeumer. Ut was voor Nederland wel een beetje te, mar ja de mensen van ons ebbe der van genote op of in ut weater. Ja mensen ut seizoen loopt weer op zun einde, der bin weer veel activiteiten gewist, voor elk wat wils. Er binne weer passanten gewist die vor de eerste ker setalland andee in wiste te warderen. Je oar alleen ma goeie berichten over de voorzieningen in de uutstraeling van den aeven. Zo sukkelen we zachtjes de herfst in. Zo, dat was ut weer.

Lou

Havenmeester Cees Smits ernstig ziek

Voor wie een tijdje niet op de haven was en niet aanwezig was op het dijkfeest:

Onze havenmeester Cees is ernstig ziek. Hij was opgewekt en stoïcijns aanwezig op het havenkantoor tot de dag voor een zware operatie. Inmiddels is hij weer thuis, maar zal nog meer voor de kiezen krijgen.

We leven allemaal intens mee met Cees en José en Diana en Mark.

Jos Boone Watersport

Gespecialiseerd in:

- navigatie-apparatuur
- technische accessoires

- elektrische systemen
- dieselmotoren
- rubberboten
- veiligheidsmiddelen
- verfsystemen
- onderhoudsartikelen
- zeilkleding
- boeken en kaarten
- nautische geschenken

JOS BOONE B.V. is actief sinds 1975 en heeft zich ontwikkeld tot een vooraanstaand watersport-bedrijf. De winkel is gelegen op het water, heeft een dieseltankstation en een eigen steiger voor bezoekers. We bieden een breed assortiment en advies op maat voor watersporter en vakman.

Jos Boone Watersport

Maisbaai 1 - Jachthaven Middelburg | Tel. 0118 - 62 99 13 | www.josboone.nl

Dealer van oa.

HONDA
MARINE

VETUS

MASTERVOLT

PLASTIMO

MUSTO
DEELNEMER VAN DE

Raymarine

LOWRANCE
SIMRAD

EVENEMENTEN

Wat een spannende zaterdageditie van de clubwedstrijd...!

Alleen een goede voorbereiding zorgt voor een goed verloop van het wedstrijdweekeinde. De vergunning was binnen, voor alle ingeschreven boten was een meetbrief gevonden, de prijzen waren geregeld, al het drukwerk met banen en reglementen gedrukt, bolussen voor bij het palaver besteld, een zeilersmenu afgestemd met Bert en last but not least het nieuwe rekenprogramma werkte. Met dank aan Kees de Vaart uit Colijnsplaat voor de geduldige uitleg van het programma ZW Score. Wat de ZeilCie niet in de hand heeft, zijn de omstandigheden op de dag zelf.

Op vrijdagavond en zaterdagochtend zaten we op tijd klaar om de inschrijvingen af te ronden en iedereen te voorzien van de klassevlaggen en wedstrijdverklaring. Op het palaver wordt de baan die gevaren wordt bekend gemaakt en een laatste verzoek om veiligheid, sportief te varen en natuurlijk plezier te maken. Dit jaar was iedereen netjes op tijd en een uur voor het palaver was alles afgewikkeld. Het startschip was er klaar voor en we konden op ons gemak de baan bepalen. Met een voorspelling voor 3 tot 4 Beaufort vanuit zuid draaiend naar zuidwest moest een wat langere baan mogelijk zijn. Wellicht zou de zon tussen de wolken kunnen komen. De keuze viel op 18.6 mijl voor klasse 1&2 en 14 mijl voor klasse 3&4. De stroom zou vanaf 12:24 uur kenteren om de

20 deelnemers op de terugweg richting Sint-Annaland een beetje te helpen.

The game was on

Tijdens het palaver zat de Buutengaets goed vol. Schippers hadden bemanning meegenomen en ook de setjes die Dual Handed varen waren er klaar voor. De stemming zat er goed in. Na de koffie met een bolus en het delen van de laatste details, kon iedereen het water op. Terwijl het anker van het startschip (De Manana van de familie Voets) klei pakte en de startlijn een feit was, bleek het niet de zon te zijn die doorbrak: de regendruppels kwamen uit de donkere wolken. De start naar het westen liep sportief en vlot. Klasse 3&4 ging klokslag 11:30 weg, 10 minuten later gevolgd door klasse 1&2. So far so good. Vanaf dit moment is het aan de deelnemers of.....? Alle deelnemers liepen intussen hoog aan de wind in het zonnetje richting de Zeelandbrug. Ze voeren richting hele grote dikke donkere wolken. Marc Hoppenbrouwers en ik zaten in het ribje van Dekker (de eventuele rescue rib) en we volgden de strijd op de voet. In klasse 3&4 was De Blauwe Knoop ruim vooruit op Farfelu, Kowabunga, Zoet van Zout, La Gavina, etc. Ondertussen had de Whirlaway in klasse 1&2 (gevaar door Thijs van de Beek) de stroming midden in de vaargeul nog een beetje mee, maar dat was niet voldoende om de Rep&Roer

(gevaan door de familie Kuijpers en extra bemanning) en de grote J145 Ildrem bij te houden. Er werd getrimd en gehangen in de reling, the game was on.

De baan bracht ons in de noordoost hoek van de Zeelandbrug en de grote wolk zat recht boven ons. Hij had in plaats van wind, regen, heel veel regen. Iedereen viel stil en het veld schoof als een harmonica in elkaar. Dit is het moment waarop je als wedstrijdleiding de eerste twijfels krijgt. We gingen uit van plus 5 knopen snelheid en hier drijft iedereen stil rond. Gelukkig was de stroming nog niet op gang gekomen. Maar hoe komt iedereen terug? Inkorten? Maar bij welke boei komen de twee velden bij elkaar? Ach, we zijn pas een uurtje bezig, wellicht komt het goed. Op de boten werd de bemanning aan de lage kant gezet om

een langere waterlijn te krijgen en het waren de hoge masten van Ildrim, Caro Mio, en het lichte schip van Wilmar, de Amaretto, die het eerst vooruit kwamen in klasse 1&2. Langzaam kwam er iets meer wind en iedereen pakte weer wat snelheid. Wat was er aan de hand met Farfelu in de klasse 3&4? Rare manoeuvres, wier achter het roer, helaas was de motor nodig om vrij te komen en daarmee viel, jammer genoeg, een kandidaat uit. Zoet van Zout was verdwenen, deze boot had buiten het gezichtsveld van Marc en mijzelf iets magniefs gedaan. Terwijl er iets aan wind kwam, liepen de banen van de twee velden uit elkaar.

Laarzen gewoon lek

Voor Kats haalden de boten uit klasse 1&2 voor onze ogen net de ronding van de boei om met de stroom richting

Wemeldinge te gaan. Zouden die ooit nog terug kunnen varen met deze wind en stroming die dan tegen zou staan? Marc en ik voeren terug naar de Keeten om ons vast te maken aan een boei. De benzine van het ribje raakte snel op en we wilden zeker wat reserve overhouden. Aan deze boei konden we eventueel de wedstrijd inkorten. De wind was zeer dun, waardoor in de klasse 3&4 de ankers uitgegooid werden. Wat een raar gezicht is dat. Een zeilwedstrijd met een aantal deelnemers die aan het ankeren zijn. Als ze zelfs niet voorbij deze boei komen, is er geen uitslag. Wat zagen we nou aan de andere kant in de verte voor Wemeldinge? Onze boten leken in windvlagen te zitten, gaan ze daar nu plat? Terwijl er weer een vlagje kwam en de ankers gelicht konden worden, was er weer een vette dikke wolk in aantocht. Een wolk..., wat horen we toch voor lawaai? Is dat hagel wat naar ons toe komt? Terwijl wij nog dachten aan afkorten, was het onduidelijk waarop we dan tijden moesten noteren. De regen die eraan kwam zorgde ervoor dat alles, maar dan ook alles kletsnat werd. Mijn nieuwe laarzen, die al in een paar winter wedstrijden natte sokken hadden gegeven, bleken gewoon lek. Gelukkig had de wolk ook wind. De stroming was krachtig en de boten kwamen langzaam in ons gezichtsveld. Met bemanning als verzopen katten kon men afvallen richting Stalland. De spi's werden getrokken en gelukkig was de wind nu constant boven de 10 knopen. Er werd hard getrimd. Onderweg konden we nog een paar foto's maken van de deelnemers. Hiervoor moesten we wel de lens

schoonmaken, want die was beslagen geraakt door al het vocht om ons heen. Terwijl we alle boten voorbij voeren, waren we enigszins verrast Zoet van Zout te zien. Hadden we ingekort, dan hadden we deze gemist. Geluk bij een ongeluk. Zij waren duidelijk uitgelopen op de overige deelnemers in klasse 3&4. Op naar het havenkantoor om te finishen. Hier zaten Jose, Annette, Hans en Coen al klaar. Al was Hans uit de zeilcommissie gestapt vanwege zijn ziekte. Hij had nog praatjes voor tien. Voor een wedstrijdcommissie is het dan altijd een mooi gezicht om de boten aan te zien komen in de kreek. Zeker vandaag met deze wisselende condities. Terwijl Jose voor de eerste keer voorzichtig op de toeter drukte, bleek ze later in het proces de knop meerdere keren in te drukken bij een enkel schip. Ze had duidelijk lol in haar rol. Terwijl we ijverig de tijden noteerden, bleek iedere boot gefinisht. Even wachten op de formulieren en of er eventueel protesten waren. Iedereen had blijkbaar sportief gevaren. De applicatie liep goed en de uitslag was voor de ZeilCie bekend. Laat de toeter maar horen, zodat iedereen naar de Butengaets komt. De uitslag kon gedeeld worden.

Geslaagde dag

De prijsuitreiking is altijd een leuk moment van de dag. Ook deze dag werden de ervaringen gedeeld, onder het genot van een pilsje en een bitterbal. De buien, het ankeren, de wind of het gebrek aan wind, iedereen had een lach en was druk met zijn verhaal. Bij de uitslag beginnen we bij de laatste, om iedereen ook een

applausje te geven voor zijn inzet. We doen deelnemers te kort, maar kunnen ze moeilijk alle twintig noemen. De uitslag is te zien op onze site via activiteiten en zeilwedstrijden, maar graag sta ik nog even stil bij een kippenvel moment. Op deze dag was Thijs zijn best aan het doen op de Whilaway (de boot van Hans en Saskia). De nieuwe zeilen stonden er mooi op en de boot liep mooi. Zoals jullie in de uitslag kunnen zien was dit de winnende boot in klasse 1&2. Terwijl

ik vroeg wie er naar voren zou komen Thijs of Hans (Hans kon niet meevaren vanwege zijn ziekte), werd Hans met een groots applaus naar voren gedrukt. Het applaus was harder en langer dan ooit te voor. Een moment waar Hans groots van heeft genoten. We konden aan het zeilersmenu beginnen. Het was een geslaagde dag. De ZeilCie kon tevreden zijn.

Gert-Jan Oelp

CLUBNIEUWS

Diefstal in jachthavens

Helaas worden we de laatste maanden nog al eens opgeschrikt door berichten in de pers over inbraak en diefstal in jachthavens, ook in Zeeland. Men heeft het op buitenboordmotoren en apparatuur gemunt. Maar ook levensmiddelen zijn al eens meegenomen.

Helaas was het onlangs ook in Sint-Annaland raak op de jachtwerf. Daarom een vriendelijk verzoek om alert te zijn op onregelmatigheden in onze jachthaven. Geef de codes van onze toegangshekken niet zo maar aan

vreemden. Spreek onbekenden aan die met je mee naar binnen glippen. Zien jullie iets opmerkelijks, meldt dit dan direct bij onze havenmeesters of bij de politie op telefoonnummer: +31 900 8844.

Een bericht zenden aan de Politie WhatsApp kan ook: +31 6 12 207 006 (bereikbaar tot 22.00 uur).

Als we samen alert zijn, gaat het lukken onze haven veilig te houden.

Pieter Tielemans

- **Algemene ledenvergadering: 7 oktober**
- **Leden koken voor leden: 28 oktober**

CLUBNIEUWS

Renovatie Clubhuis Buutengaets

13

In de tweede helft van dit jaar starten we – zoals in de laatste Algemene Leden Vergadering (ALV) besproken – de renovatie van de buitenzijde van ons Clubhuis Buutengaets en van ons havenkantoor. Doel van de renovatie is de kwaliteit van onze accommodatie op peil te houden. De werkzaamheden betreffen aanvankelijk alleen onderhoud van het buitenschilderwerk, vervanging van de boeiboorden en een nieuwe dakbedekking. Vanaf oktober a.s. wordt begonnen met voorbereidingen voor een nieuwe rechte trap naar het havenkantoor. Zie bijgaande impressie.

Het plan is om de komende winterperiode ook de binnenkant (de vloer, de houten wand, het plafond, de verlichting en schilderwerk) van ons Clubhuis Buutengaets te vernieuwen. De sfeer en het eigen karakter van

ons Clubhuis blijven hierbij behouden. De bar en de toog (Kantjeboord) blijven ongewijzigd. In verband met goedkeuring van de plannen voor de binnenzijde door de ALV is het tijdstip van de najaars ALV vervroegd naar zaterdag 7 oktober a.s. Je krijgt ruimschoots voorafgaand aan de ALV nader inzicht in de details. Conform planning zullen de werkzaamheden eind maart 2018 zijn afgerond. De nieuwjaarsreceptie 2018 is daarom op 6 januari op de Frisia. Graag verwelkomen we je tijdens de voorjaars ALV begin april 2018 weer in ons Clubhuis Buutengaets. Heb je nog vragen over de plannen, dan graag een email zenden aan Toine Kop: havencommissaris@wsv-sint-annaland.nl

Scherp aan de wind zeilend...

zorgeloos ondernemen

HLB Van Daal & Partners

Accountants & Belastingadviseurs

HLB Van Daal & Partners is gevestigd in Breda, Dongen, Geleen, Gemert, Schijndel, 's-Hertogenbosch, Waalwijk, Uden, Valkenburg en Amsterdam.

T 0492 - 36 12 48
www.hlb-van-daal.nl

Ondernemend, net als u

clubhuis

Buutengaets

Sint-Annaland • 0166 652 634

eten & drinken • feesten
dineren • borrelen

Contact:

Havenweg 12 • 4697 RL Sint-Annaland
tel. 0166 652 634 / mob. 06-51350592
info@buutengaets.nl / www.buutengaets.nl

REISVERHALEN

De tocht naar Chatham

15

Dit jaar is het 350 jaar geleden dat Michiel de Ruijter met zijn vloot een bezoekje bracht aan Engeland, dat men zich daar nog lang zou herinneren. In het Rijksmuseum is hiervan nog steeds een mooi aandenken te zien. In het kielzog van ‘De Zeven Provinciën’ gingen we afgelopen juni met een grote vloot jachten zijn grootste overwinning nog eens vieren in Engeland. Overigens gingen we dit keer met vriendelijke bedoelingen en op uitnodiging van de Engelsen. Daar wilde de nieuwe gemeente Medway (Rochester + Chatham + Gillingham) zich op de kaart zetten en men vond daarvoor een prima aanknopingspunt door ‘their most glorious defeat’ te gedenken met koninklijk huis, marine, festiviteiten en vuurwerk.

Na een lange voorbereiding was het eindelijk zo ver, en verzamelde zich een grote groep jachten in de haven van Vlissingen. De gemeente Vlissingen en de Koninklijke Marine hebben ons gastvrij ontvangen voor het palaver. De traditionele Blauwe Hap na afloop was heerlijk en de volgende dag konden de trossen los. Nadat we door de kazerne commandant bij de sluis waren uitgezwaaid en een laatste groet aan het beeld van de man zelf hadden gebracht, zeilden we met het laatste beetje wind richting de Medway. We voelden ons ook een beetje ontdekkingsreizigers, want met de nieuwe windparken voor de Scheldemonding was het even zoeken naar de goede route richting Engeland.

Europa-wijde training en implementatie

LAAT JE CONCURRENTIE IN JE KIELZOG!

Wat zou je besparen als alles binnen je organisatie in één keer goed gaat en u levert keer op keer wat de klant verwacht?

The Lean Six Sigma Company geeft je een pad en handvatten om het ideaal zo dicht mogelijk te bereiken.

+31 10 22 22 860

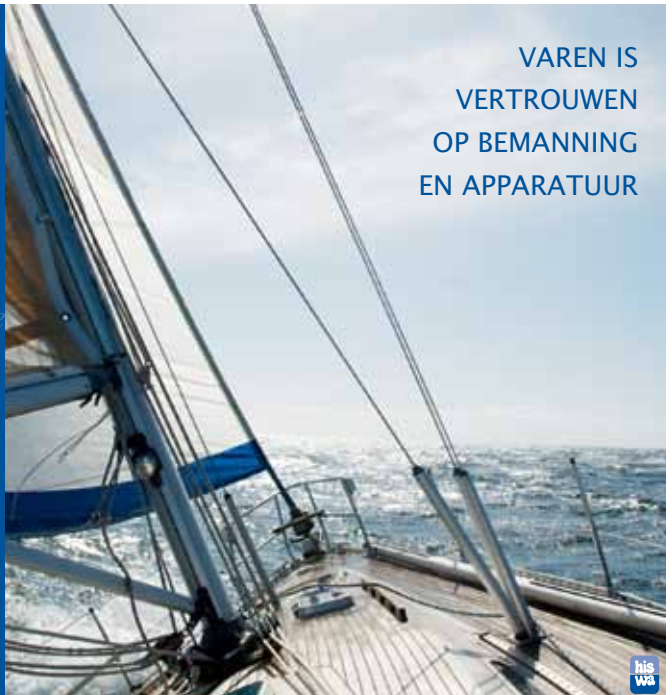
www.theleansixsigmacompany.com

Jacht
Elektro
Wisse

ELEKTRO-WERKZAAMHEDEN
ENERGIEVOORZIENINGEN
NAVIGATIE- EN
COMMUNICATIEAPPARATUUR

Noordweg 480
4333 KM Middelburg
tel 0118 59 44 56
mobiel 06 512 190 56
info@jachtelektro.com
jachtelektro.com

VAREN IS
VERTROUWEN
OP BEMANNING
EN APPARATUUR

his
WA

Het werd een hele rustige overtocht, waarbij de motor helaas overuren draaide.

Het AIS beeld was al heel leuk: allemaal bekende bootnamen. Hoe dichterbij de Medway kwamen, hoe meer bekende namen zich virtueel meldden op het beeldscherm, tot deze boten zich ook in de ochtendschemering in de echte wereld meldden in Stangate Creek.

350 jaar nadat The Man Himself de rivier opvoer, voeren we met meer dan 75 boten achter elkaar aan de rivier op. De ene boot was nog mooier uitgedost dan de andere. We hebben vele vlaggen, een kanon en de spiegel van de Royal Charles gezien en ook de admiraal in zijn middeleeuwse kostuum voer mee.

Nadat iedereen zijn plekje had gevonden op de rivier, begonnen de activiteiten de volgende dag al goed: een Engels ontbijt.

De avond ervoor hebben zelfs nog een paar Nederlandse deelnemers mee gedaan aan de avondwedstrijden. De dagen erna waren er diverse activiteiten voor de deelnemers georganiseerd: een pub-quiz, een heerlijk pub-meal,

bezoek aan de historic dockyard, een jaren 80 disco en een bezoek aan de gin-distilleerderij. Op vrijdagavond werd 'ons' deel van het programma afgesloten met een heuse hog-roast, waarbij er drie hele varkens aan het spit gingen.

Bijna alle activiteiten waren even populair. Het was natuurlijk erg fijn, dat we hebben kunnen genieten van het vakantieweer van de zomer van 2017: alleen maar zon en weinig wind. The Man Himself keek waarschijnlijk met een gunstig oog naar deze plek op de wereld, 350 jaar na zijn overwinning. Ook was het prachtig om dit deel van onze geschiedenis te kunnen bekijken vanuit Brits perspectief en hoe dit in hun ogen het startsein was van een vervanging van hun marine. Dit verhaal werd verteld op de zaterdagavond in een prachtige voorstelling op de rivier met film en geweldig vuurwerk. Ook voor ons was dit een knallend einde. Een deel van de boten vervolgde hun vakantie en een ander deel voer met ons mee terug naar Nederland.

Martine Daems

Leen Verhagen

50 jaar lid van WSV Sint-Annaland

CLUBVERHALEN

In 1966 is Leen Verhagen lid van onze watersportvereniging geworden. 50 jaar lid van onze vereniging wilde het bestuur niet onopgemerkt voorbij laten gaan, maar Leen stak daar een stokje voor. Geen publiekelijke aandacht, maar wel zijn onze penningmeester Dick en onze voorzitter met een kistje wijn en een krans met marsepeinen WSV vlaggetjes en 50 jaar getogen naar Leen en Ineke in Dinteloord om bij dit bijzondere moment stil te staan. Die middag kreeg nog een vervolg in 2017. Gastvrij ontvangen, hebben wij genoten van verhalen over een leven lang watersporten.

Als kind had Leen al affiniteit met water en werd zijn moeder door dorpsgenoten gewaarschuwd: “je mag wel op die jongen letten, want hij ligt op zijn buik bij de haven en

straks valt hij erin”. Leen zijn vader was aardappelhandelaar en per schip werden de aardappelen vervoerd en als Leen de kans kreeg, ging hij mee.

De zoon van de sluismeester had een zeilbootje in Dinteloord en Leen zijn grootste wens was om te gaan zeilen, maar voordat het zo ver was kreeg hij van zijn vader op zijn 10e een kano, waarmee hij op de Dintel voer. In 1953 kocht Leen zijn eerste zeilboot, een BM'er voor 412,50 gulden. De aankoop was een belevenis op zich. Leen was bevriend met Arie, knecht van een suikerschipper en mocht een keer meevaren naar Meppel. Op de kant in de jachthaven van Arnhem ging de houten BM'er zeilboot in het water, maar die liep natuurlijk vol met water. Terwijl Arie zeilde, moest Leen continu hozen. Aangekomen bij de suikerboot wilden ze het bootje slepen, maar de BM'er was stuurloos, kwam tegen de wal aan onder het riool, bootje vol met

stront en nadat dit was opgeruimd, is de zeilboot toch maar in het ruim van het schip vervoerd.

Al snel, in 1954, werd de BM'er ingeruild voor een Pampus. Tot en met 1999 volgden nog 7 zeilschepen waaronder een Carena 36, een Norlin 37 en een X 412.

Halverwege de jaren '60 kwam er in Dintelsas nog een zeilbootje bij en het waterschap vond dat Leen liggeld moest gaan betalen. Leen had inmiddels gehoord dat er in Sint-Annaland een nieuwe jachthaven in gebruik genomen zou worden. Begin 1966 is Leen naar de vergadering van de watersportvereniging gegaan en heeft hij informatie ingewonnen, waarna hij een briefje naar het bestuur stuurde met de vraag of hij een ligplaats kon krijgen.

Op 21 mei vond de officiële opening van de jachthaven plaats en was er plaats voor 142 boten. De spiksplinternieuwe jachthaven was voorzien van drijvende steigers, echter niet voor de volle 100%. Dit resulteerde erin dat regelmatig schepen zich ophingen. Het grootste probleem was echter de diepgang in de haven. Leen lag twee keer per 24 uur met zijn boot in de modder. Op enig moment was hij dit zat en vertrok voor een jaar naar Willemstad en nadat hij vervolgens een paar jaar in Dinteloord had gelegen, keerde hij terug naar Sint-Annaland, uiteraard nadat er was gebaggerd. Leen en Ineke hebben vele jaren meegeedaan aan diverse zeilwedstrijden en menig wedstrijd werd gewonnen: voorjaars- en najaarswedstrijden, de Krabbengat trofee en de Scheldebelt tijdens de Deltaweek. Drie keer hebben ze de wisselbeker gewonnen, waarna

ze de wisselbeker mochten houden. Je moest vervolgens wel zorgen voor een nieuwe wisselbeker. Menno Meijer heeft die toen ontworpen (en later ook de Schout & Schepenen race bokaal). In 1992 kochten Leen en Ineke hun laatste zeilboot en hebben hier tot 2000 mee gevaren. Na 47 actieve zeiljaren waarin ze tochten ondernamen naar de Engelse zuidkust, de Orwell, Oostzee, het Franse Normandië en Bretagne kwam er door rugklachten een einde aan het zeilen en werd in 2000 met enige tegenzin een motorboot gekocht. Leen en Ineke dachten toen: "we varen nog een paar jaar". Inmiddels is dat alweer 17 jaar.

Alle boten kregen de naam Furie. Het boek Hollands Glorie gaat over Jan Wandelaar, kapitein op een zeesleper en die heette Furie. Leen heeft het boek verslonden!

Vanaf 1978 heeft Leen een logboek bijgehouden. In de jaren dat Leen en Ineke wedstrijden zeilden, voeren ze 3.000 mijl per jaar. De ruim 52.000 kilometers die ze met de motorboot hebben afgelegd noemt Leen eigenlijk geen varen.

In 50 jaar lidmaatschap van onze watersportvereniging is er veel veranderd. Leen en Ineke zijn in hart en nieren altijd watersporters geweest. De kinderen gingen altijd mee en eigenlijk was er sprake van één hobby: zeilen. In de jaren dat er wedstrijd werd gevaren, deden hele families mee. Mensen waren veel meer aan boord. Vandaag de dag is dat niet meer en is watersport één van de vele hobby's die mensen hebben. Ook de voorzieningen in de haven en aan boord zijn sterk veranderd/verbeterd. Op Leen zijn eerste bootje was geen toilet en

stromend water. Toen Leen in zijn begin jaren met zijn boot naar Willemstad voer, kwamen mensen kijken wanneer er een zeilboot de haven in kwam, dat kunnen we ons nu niet meer voorstellen. Ook hebben Leen en Ineke de bouw van alle dammen meegemaakt. Het verschil in snelheid van de getijdestroom van voor '86 en na '86 is aanzienlijk!

Leen heeft nooit overwogen zijn lidmaatschap in te ruilen voor een lidmaatschap in een andere haven. Vandaag de dag hebben we een

financieel gezonde haven met moderne voorzieningen en de liggelden zijn niet hoog. De ontwikkelingen in de watersport zijn niet rooskleurig en de haven die het in de markt het beste doet, houdt het, het langste vol.

50 jaar lidmaatschap is in de tegenwoordige tijd een unicum. Ook niet zomaar een lidmaatschap, want Leen en Ineke hebben onze vereniging in al die jaren op de achtergrond (financieel) gesteund. Leen en Ineke: ontzettend bedankt!

CLUBNIEUWS

Nieuwe clubmaterialen

Zoals tijdens de laatste ledenvergadering besproken, is voor leden op bestelling weer kleding met clubvlag te koop.

Wat: vooralsnog caps, poloshirts, sweatshirts, nekwarmers en grabbags.

- 1. poloshirt € 29,50
- 2. sweatshirt € 29,50
- 3. grabbag € 9,95
- 4. nekwarmer € 17,50
- 5. cap € 14,50
- 6. cap € 14,50

Waar: Bekijken – passen – bestellen – betalen en afhalen kan bij onze havenmeesters op ons havenkantoor.

Clubvlag

Tip: een nieuw clubvaantje voor in de mast van de boot kun je gratis afhalen op het havenkantoor.

We zijn bezig met nieuwe softshell jacks. Heb je suggesties of ideeën voor clubartikelen stuur dan een e-mailtje aan communicatie@wsv-sint-annaland.nl

CLUBVERHALEN

What's in a name?

21

Je ziet soms namen op een boot waarvan je denkt: 'Hoe komen ze er op' of 'Wat betekent dat nou weer'. Met enige regelmaat staat onder de kop 'What's in a name?' hier een verhaal waarin antwoord wordt gegeven op die vragen. Deze keer niet. Tijdens onze zomervakantie zagen we een aantal bootnamen die ons deden glimlachen, die ons verbaasden of die we tenminste twee keer moesten lezen voordat we begrepen wat er nou eigenlijk stond. We delen er een aantal met jullie, al

dan niet met foto. Zo lagen we in de Roompot Marina tegenover de 'Seau de Mitre' – een naam die we hardop moesten lezen om hem te begrijpen. En in Engeland zagen we voorbeelden van wat we 'typisch Engels' zouden willen noemen, zoals je op de foto's kunt zien. Ook in België hebben we ons een paar keer afgevraagd wat het verhaal achter de bootnaam zou zijn.

*Mariel Brockhus
Sukama / H10*

Over een zeezeiltocht, bakskisten en medische zaken

22

Een tocht overzee is altijd weer in enige mate spannend, zeker aan het begin van het seizoen. En toch is de starttocht ook wel weer bekend, het is tenslotte een bekende bestemming: Lowestoft. De route is wel altijd weer iets anders. De boeien liggen niet elk jaar op de zelfde plek en ook het weer is altijd opnieuw spannend. De heenreis was zonovergoten en met diesel verrijkt. We zullen maar zeggen dat elk voordeel ook zijn nadeel heeft.

Een deel van het walprogramma was dit keer een discussie over EHBO aan

boord. Dat is toch net wat anders dan EHBO op de kant. Bij EHBO op de kant is het toch vooral zorgen dat je de eerste 10 of 15 minuten doorkomt totdat de professional het van je overneemt als het er echt op aankomt. Nu eens met elkaar discussiëren over hoe je iemand helpt totdat over een halve dag een professional het van je overneemt. Ook kwamen er vragen aan bod zoals: wat te doen met kiespijn, enorme buikpijn, zeer pijnlijke arm na een val. Gelukkig hadden we verschillende artsen en een apotheker om onze ideeën van wat vraagtakens te voorzien. We spraken over zeeziekte. Ook ik heb er in min of meerdere mate wel of geen last van. De les die ik heb geleerd was, dat als je zoals wij double-handed varen en je bent op dat punt de zwakste schakel, het belangrijk is om je betere helft niet met dit probleem op te zadelen. Meestal probeerde ik

vooral van alles in de preventieve sfeer: geen koffie, geen haring, geen whisky, en zo had ik nog een paar triggers die ik probeerde te vermijden. Apple pie met veel whipped cream, zuurkool met vette worst, zijn een paar gerechten waar ik in combinatie met zeezeilen, toch wat slechtere herinneringen aan heb. Wat ik leerde was: neem iets, er is voor zeeziekte een breed pallet en je hoeft echt geen last te hebben. Zorg voor je betere helft, soms moet je voor het betere spul eerst even langs bij de huisarts, maar dan heb je iets dat werkt.

Later die middag, zoals altijd als er meerdere dingen tegelijk spelen, steigerborrel, mensen in de mast en nog gauw even iets en nog iets en dan gebeurt het. Een ijselijke kreet, gevolgd door de roep om een dokter. Een van de deelnemers maakte in haar boot (2e in een rijtje) een misstap, omdat een open bakskist over het hoofd werd gezien en brak zeer ongelukkig haar arm. Dit bleek pas vele uren later, omdat het vele uren duurde voordat de opvarende veilig van boord kon worden gehaald. Zowel ambulance, brandweer,

als reddingsbrigade hebben allemaal meegeholpen om haar van boord te halen. Dat was wel een zeer trieste afloop van de verder heerlijke zonnige dag. Ook toen bleek al dat je met alleen je EHBO-diploma en -trommel maar beperkt hulp kunt bieden. We hebben ons voorgenomen om bij terugkomst in Nederland nog eens met onze huisarts te spreken over zeeziekte pleisters (alleen op recept verkrijgbaar, maar voor mij heel belangrijk en dus ook voor alle bemanningsleden aan boord) en over pijnstilling en andere onderdelen die in de 'boot EHBO-trommel' thuishoren.

De volgende dag zagen we op de parkeerplaats van de jachthaven dit ietwat vermakelijke plaatje. Zo zie je maar weer: je hoeft je als mindervalide bij de Royal Yachtclub niets minder te voelen.

Volgend jaar gaan we gewoon weer, dit keer zeker met een goed gevulde EHBO-trommel. Nu nog de afspraak maken met de huisarts.

Martine Daems

CLUBVERHALEN

Weer voor weervisserij

24

Wat niet iedereen weet, is dat er in de directe omgeving van onze haven al sinds tenminste de zestiende eeuw op ansjovis wordt gevist. Nu nog in het Verdrongen land van het Markiezaat van Bergen op Zoom. Ansjovis behoort tot de culinaire trits waar Bergen op Zoom om bekend staat: aardbeien, asperges én ansjovis.

In alle vroegte zijn we in stromende regen en keiharde wind met een visser mee geweest om op het Bergse Diep op ansjovis te vissen. Dit gebeurt op dit deel van de Oosterschelde al honderden jaren met een 'weer' (van weren=tegenhouden). De methode heet weervisserij. De 'weer' is een fuik van naast elkaar geplaatste staken (weerhouten) in de vorm van een soort eendenkooi, maar dan enkele voetbalvelden groot.

De weervisserij wordt beoefend in wateren die bij eb gedeeltelijk droogvallen. Bij hoogwater zoekt de ansjovis het ondiepe warmere water op, om bij afgaand tij weer naar het diepere water terug te keren, de fuik in. Hier staan de weerhouten zeer dicht bij elkaar en de vis kan zich niet meer bevrijden uit de fuik.

De weer wordt opgebouwd (gestoken) vanaf februari en werd vroeger in september weer afgebroken. Nu blijft hij staan en vergt vooral onderhoud. Het eigenlijke vangstseizoen loopt van eind april tot eind juli. De opbrengst van de weervisserij is zeer wisselvallig. Dit heeft te maken met de temperatuurverdeling in het water en met het gedrag van de ansjovis.

Het is een enorm zwaar en arbeidsintensief karwei, want alles gaat handmatig. De visser staat tot zijn middel in het kouwe water en drijft, samen met zijn maat, met een sleepnet

de ansjovis naar het smalste deel van de 'weer'. Het enige moderne aan deze visserij is de scheepsmotor, die het zeil heeft vervangen.

De ansjovis kan hier maar twee maanden per jaar worden gevangen, anders is ie alweer op weg naar Engeland. Dat betekent dat de weervisser tweemaal per dag met laag water aan het ploeteren is, want hij moet in die twee maanden zijn geld verdienen. De rest van het jaar heeft hij nog heel veel werk aan het onderhoud van de 'weer' met z'n duizenden staken die hij zelf uit een bos in de buurt haalt.

Vangst dit jaar nihil

De ansjovis zoekt het warmere water op in de paaitijd. Hier worden de eieren afgezet. De Oosterschelde is een ideaal paaigebied, aangezien er geen zoetwater binnenkomt en het water doorgaans warmer is dan in de aangrenzende Noordzee. Bergen op Zoom is een plaats die een lange traditie van deze tak van visserij heeft gekend. Een kenmerk van de weervisserij was dat vrijwel het gehele gezin eraan kon deelnemen. Bepaalde families waren in de vangst gespecialiseerd. In Bergen op Zoom is dat nu nog de familie Van Dort die deze tak van bedrijvigheid beoefent en van generatie op generatie heeft doorgegeven.

De vangst bedroeg in de periode 1878-1940 door de vissers uit Bergen op Zoom gemiddeld 50 ton ansjovis, maar in een bijzonder goed jaar als 1931 was de vangst 400 ton en in het slechte jaar 1903 slechts 500 kg.

De familie van Dort maakt de ansjovis ook zelf in. Je kunt de potten bij hen aan huis kopen. Maar die ansjovis is niet van de oogst van de afgelopen maanden, want volgens mevrouw van Dort is er dit jaar niets gevangen! De onvis, alle vis die geen ansjovis is, is dan een welkome bijverdienste. Dat zijn dan bijvoorbeeld haring, geep, makreel en pijlstaartrog.

Overbevissing door fabrieksschepen

De weervisserij is wereldwijd sterk achteruitgegaan. De overbevissing van ansjovis door fabrieksschepen in vele wateren ter wereld is daar een van de oorzaken van. In Nederland was import vanuit Middellandse Zee landen, die al begon in 1906, een geduchte concurrent, hoewel deze ansjovis andere genen heeft dan de 'onze'. Ook de uitvoering van het Deltaplan zorgde voor problemen. In 2010 resteert er nog één familiebedrijf en drie weren.

Van de oorspronkelijk 23 weren zijn er nog twee over, op de Speelmansplaat (gemeente Tholen). Een derde weer staat op de Hooge Kraaijer / Tarweplaat (gemeente Reimerswaal),

GOLDEN FINGER PRINT

TO LOVE OR
TO REMEMBER...

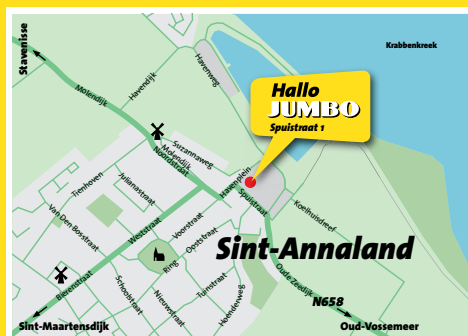
Het unieke van iemands
vingerafdruk gevat
in een sieraad en
blijvend voor de rest
van je leven.

WWW.GOLDENFINGERPRINT.COM

Voor al uw boodschappen

**JUMBO
PICK
UP**

Openingstijden:

Maandag t/m woensdag 8.00 - 20.00 uur

Donderdag en vrijdag 8.00 - 21.00 uur

Zaterdag 8.00 - 18.00 uur

Zondag gesloten

Hallo JUMBO
Bert Slingerland
St. Annaland, Spulstraat 1

maar is in vervallen staat en wordt niet meer gebruikt. Het gaat hier om de laatste weervissers ter wereld. Doordat de vangsten tegenvallen, en

de opbrengsten niet meer opwegen tegen de kosten van het onderhoud van de weren, dreigen ook de laatste weervissers ermee te moeten stoppen.

Stichting behoud weervisserij

Om de weervisserij te behouden is de stichting Behoud Weervisserij opgericht, die een plan heeft gemaakt om de weren te restaureren en om de vissersboten te reviseren. Ook wil men de weervisserij als toeristische attractie op de kaart zetten.

Het was erg leuk om mee te gaan en een grote aanrader. Zorg wel voor geschikte (zeil)kleding, want het is koud en nat. Kijk voor de mogelijkheden op <http://www.behoudweervisserij.nl/>

*Cees Meijer
a/b Stella Maris i13*

27

CLUBVERHALEN

Frans Maas

Het nieuws van een noodlottig ongeluk met een zeilboot voor de Belgische kust bereikt mij via mijn telefoon. Al snel wordt duidelijk dat het om een zeilboot uit Breskens gaat. Als dan duidelijk wordt dat het om de Capella gaat wordt mijn vrees bewaarheid. Frans Maas en Freddy Franssen zijn de eerste twee namen die bekend worden gemaakt.

Mijn zonen en ik hadden al besloten een weekend naar Breskens te

varen for old times sake, toen we het vreselijke nieuws nog niet gehoord hadden. De tocht begon op

vrijdagmiddag al opdat we het zouden halen op tijd voor de dienst in Breskens te zijn.

Onze eerste boot was een Loper.

Mijn vader kocht die als een casco.

Hij mocht dat casco afbouwen op de werf. Elk weekend stonden mijn vader en ik op aanwijzen van Frans Maas

te klussen aan onze eerste zeilboot.

Eenmaal klaar en in het water begon een eindeloze reeks van wedstrijden

in de eenheidsklasse. Frans Maas

stuurde op de Loper en wij voeren

daar met een redelijk grote vloot van

Lopertjes achteraan. Ik herinner mij

één eerste prijs voor onze Blauwe

Engel. De wedstrijd werd gevaren op

de Oosterschelde en wij waren de

enige die onder barre omstandigheden

de wedstrijd hadden uitgevaren. En

dus hadden we gewonnen. Heel

wat overwinningen zijn op naam van

de meester zelf gekomen. Eenmaal

binnen lag de Loper van Frans altijd

al helemaal opgeruimd aan de kant.

Het pak van Lopers dat dan bij Frans

langs zij kwam te liggen kreeg te horen

dat hij wel vroeg wegging de volgende

morgen. Als eerste vertrok hij dan de

volgende morgen inderdaad. Vijf aan

elkaar gebonden Lopers, die in paniek

wakker werden omdat ze losgemaakt

in de haven van Zierikzee dreven. Frans

had ons gewaarschuwd met een kort

“ik ben weg”.

Onze 2e Standfast was de Iris. Een

33-voeter die niet was afgenomen door

een klant uit de USA kreeg Breskens

als thuishaven. Nu was Freddy de grote

concurrent. Hij had een Spirit 32 waar

wij het maar al te vaak vreselijk moeilijk

mee hadden.

De werf heeft op initiatief van

mijn vader jaarlijks een weekend

georganiseerd voor Standfast

eigenaren. Die voeren dan wedstrijden

tegen elkaar. Later mochten ook niet

Standfast schepen meevaren en

vooral mee feesten. Op zaterdagavond

was er dan een mosselmaaltijd in

de tot feestzaal omgebouwde hal

van Standfast. De uitslag van de

zaterdagrace besprak Frans voor het

eten op tafel kwam. De talloze tips

die hij daarbij gaf waren voor ons niet

genoeg om voorbij die spiegel van de

Capella te komen.

Op weg naar de dienst voor Frans en

Freddy kom ik op de Westerschelde

een zeilvriend tegen die onderweg

is naar Bretagne. Leuker dan onze

bestemming roep ik nog naar hem.

We zijn op tijd in Breskens waar ik naar

de dienst ga en mijn jongens mosselen

gaan kopen. Daarvoor zouden we

uiteindelijk naar de echte thuishaven

van onze Iris gaan. Standfast

weekenden zijn er al heel lang niet

meer, maar mosselen eten in Breskens

dient één keer per jaar te gebeuren

vinden mijn kinderen en ik. Met ruim

1000 anderen neem ik afscheid van de

zeilers die omkwamen bij dit bizarre

voorval.

Een paar weken later verneem ik dat

de boot van de zeilvriend in Frankrijk

een rots geraakt heeft. De kiel is daarbij

zodanig beschadigd dat de boot op de

kant moet voor reparatie....

Joost Cords

CLUBVERHALEN

Tjalk *De Hoop* uit Sint-Annaland

29

Bij toeval stuitte ik op deze ongedateerde foto van een tjalk *De Hoop* uit Sint-Annaland. Het schip ligt hier in de Keizersgracht in Amsterdam, met uitzicht op de Westerkerk. Ik heb een print van de foto aan Els van Poortvliet gegeven, de uitbaatster van café *De Hoop* aan het Havenplein. Ze wist niet van een schip met die naam, maar was wel blij met de foto.

Overigens bestaat het café al heel lang en heeft volgens Els altijd *De Hoop* geheten. Els en haar man Theo staan al vanaf 1986 achter de tap. Zij hebben het indertijd overgenomen van haar ouders, die het in 1952 weer van haar

oma hebben overgenomen. Oma heeft 27 jaar in het café gestaan. Alles bij elkaar is het café dus ruim negentig jaar in de familie. Waar de naam *De Hoop* vandaan komt, weet Els niet.

En dat intrigeert mij dan. Is er wellicht een connectie: een schipper die aan de wal is gaan wonen en een café aan de haven is begonnen. Om nu helemaal in de geschiedenis van het café te duiken, ging mij wat ver. Maar hoe het met die boot zit, wilde ik wel weten. Bestaat die schuif nog steeds?

Volgens de 'liggers' van de Scheepsmetingsdienst komt er één

WSV SINT-ANNALAND KOOS VOOR **SYSTEEM LAGUNA**
MODERN - DUURZAAM - ZEEWATERBESTENDIG - MAATWERK

Inter Boat Marinas - drijvende steigers & jachthavenbouw
+31 (0)78-677.70.00 - info@interboatmarinas.nl
WWW.INTERBOATMARINAS.NL

ONTDEK ONZE KLEURRIJKE ZEE
AAN MOGELIJKHEDEN.

MEEDENKERS

ONTWERPERS

PRINTERS

DRUKKERS

Drukkerij Zoetewey Yerseke

Molendijkseweg 2 - 4401 NM Yerseke - Tel. 0113 571404 - info@dzy.nl - www.dzy.nl

schip in aanmerking: het paviljoenschip dat in 1903 bij de werf de *Dageraad* in Woubrugge is gebouwd. Dat schip heeft een lengte van 18.5 meter, wat goed zou kunnen. Alleen is op de foto niet te zien of een paviljoen (achterdek met woonruimte) aanwezig is. In combinatie met de zomerroef (wel in beeld) is een paviljoen voor een in Zuid Holland gebouwde tjalk goed mogelijk. Het schip is in 1907 hermeten in Gent (B) en krijgt in 1933 de naam *Risico*. In januari 1943 is het schip weer gemeten en het heet intussen *Emanuel*. Vermeld worden dan de (ex) namen: *De Hoop*, *Spes* en *Risico*. Het scheepstype wordt nu omschreven als tjalk. De laatste meting is in 1988 en de naam van de tjalk is dan *Mededinger*. Het schip wordt nu voor recreatie gebruikt.

Ze zeilt weer

In het register van de Landelijke Vereniging tot behoud van het Historische Bedrijfsschip (LVBHB) komt ook een *Mededinger* voor. Het is duidelijk hetzelfde schip als uit de liggers.

Voor de liefhebbers is een korte omschrijving wel leuk. Er is nog veel origineel aan het schip: deken, den, plaats van de mast, potdeksel, wandputtingen, mast en bakstagen, onderwaterschip, berghouten en kistluis. Vroeger was het schip een paviljoentjalk. Dit is veranderd in een roef. Wanneer dat is gebeurd, is niet bekend. In 1987 is de roef vernieuwd met twee ramen en schuifluiken. De tjalk heeft tot 1946 geregistreerd vracht gevaren. In 1986 is het schip – als woonschip in Amsterdam terecht gekomen – verkocht aan Kees Kornstra die het schip weer onder zeil bracht

en als charterschip gebruikt of heeft gebruikt.

Van deze tjalk wordt gezegd dat hij goed manoeuvreert en zelfs met windkracht 4 - 5 zeilend en op de motor door één persoon is te varen: op de motor 7,5 knoop en onder zeil maximaal 11.6 knoop.

Overigens bestond er ook een motorvrachtscheepje uit Sint-Annaland dat onder de naam *De Hoop* heeft gevaren, maar dat is voor een volgende keer.

Tot slot een citaat uit een interview door Didi Heesakkers uit de Volkskrant van 23 augustus 2016: “Op zijn 8ste zat Piet (59) al in café *De Hoop* in Sint-Annaland. Elke vrijdagmiddag kwamen de ambachtsmannen van het dorp naar het café. Ik ging mee met mijn oom, voor een glas limonade en een zakje chips. Ik vind het fantastisch dat ik in dit kleine dorp ben geboren. Je pakt je fiets en staat zó aan het water. Zonder water kan ik niet. Ik moet elke dag even naar het water kijken. Als ik terugkom van vakantie rijd ik ook nooit meteen naar huis. Nee, ik ga eerst naar de Krabbenkreek.”

Conclusie:

Of er een relatie is tussen de tjalk *De Hoop* en café *De Hoop* is niet bekend. Er lijkt wel een rechte lijn te zijn van de huidige *Mededinger* naar de in 1903 gebouwde *De Hoop* uit Sint-Annaland. Of dit ook de *De Hoop* uit Sint-Annaland van de foto is, is goed mogelijk maar niet zeker.

Cees Meijer

a/b Stella Maris i13 – (Met dank aan mijn vriend Frits van der Mark)

EVENEMENTEN

Clubtocht 2017: Piraten!

32

In het weekend van 17 en 18 juni traden 45 piratenschepen in de voetsporen van de wereldberoemde Zeeuwse Michiel de Ruyter. Deze georganiseerde bende zakte niet de Medway af naar Chatham (dat deed een andere delegatie van onze vereniging) maar voer over de Oosterschelde naar het aloude Burghsluis, om daar de jachthaven te enteren.

De weergoden waren ons gunstig gezind. Met een heerlijk windje onder een lekker zonnetje zeilden we westwaarts. Zeilden, want helaas was er bij deze clubtocht maar één piratenboot zonder zeil. Zou toch leuk zijn als er wat meer motorboten mee zouden gaan. Onderweg moest er een puzzel worden opgelost en konden de kinderen los gaan op een kleurplaat. Bij de haveningang van Burghsluis werd iedereen keurig naar een ligplaats geloodst door kapitein Ad en zijn assistent Ron.

Na de officiële ontvangst met bubbels op het feestterrein konden de piratenspelen beginnen. Voor de volwassenen stond

een touwtrekcompetitie op het programma, hoewel her en der ook wat illegale minderjarige piraten aan het touw stonden te trekken. Voor de vliegerwedstrijden van de kinderen waren de omstandigheden perfect. Er waren verschillende zelfbouwvliegers en een paar heel toepasselijk gekochte vliegers. Groot en klein amuseerde zich prima: de kleintjes konden zich laten schminken, of samen met de wat groteren springen op het springkussen. Dat wil zeggen, als de stroomvoorziening werkte. Maar zelfs dat ongemakje kon de pret niet drukken.

Kapitein Jack Sparrow hield een oogje in het zeil, maar vergat zijn eigen uitrusting te bewaken. Zijn pistool en zwaard waren na afloop van de pret spoorloos verdwenen. Wil de eerlijke vinder zich alsnog melden bij de clubtochtcommissie?

Aan het einde van een sportieve en gezellige middag werden de winnaars van de verschillende wedstrijden gehuldigd. Het piratenleven maakt hongerig en dus waren er heerlijke mosselen, lekkere saté en friet – voor ieder wat wils. Na het eten begon de muziek en ontstond er als vanzelf een dansvloer waar gretig gebruik van werd gemaakt.

De volgende ochtend was er een ontbijt met superlekkere, inmiddels bijna traditionele, Zeeuwse worstballen. En toen was de pret alweer voorbij. Dankzij een hele hoop helpende handen was

het feestterrein binnen no time weer gewoon een grasveld. Eén voor één verlieten de piratenschepen de haven en werd Burghsluis weer teruggegeven aan de rechtmatige eigenaren.

Namens alle deelnemende piraten langs deze weg een woord van dank voor wederom een uitstekende organisatie van het clubevenement, met de meeste deelnemers ooit. Op naar de volgende editie!

*Mariel Brockhus,
Sukama, H10*

Ups en downs

36

“Dit jaar gaan we linksaf”, zegt Rien tegen iedereen die naar onze plannen voor de zomer zeilvakantie vraagt. Nu een keer niet naar het noorden. Hij is op zoek naar de uitdagingen van het zeilen in Frankrijk: grote getijverschillen, snelle stromingen en veel niet bij ieder tij bereikbare havens.

Onvolprezen havenmeester Cees
Meestal varen we eerst naar de Betonhaven en liggen daar een nachtje achter ons anker, voor we via de Roompotsluis de zee op gaan. Dit jaar start anders. Als we maandagmorgen 12 juni onze onvolprezen havenmeester gedag gaan zeggen, waarschuwt Cees ons: de Roompotsluis is tot en met donderdag gestremd. Hadden wij daar mooi een paar dagen voor joker gelegen of alsnog terug moeten varen. We gaan binnendoor naar Middelburg, waar we overnachten en pakken de volgende dag onze allereerste ‘blauwe golf’, die in tegenstelling tot wat in de almanak staat, om 08.37 uur start.

Prachtig mooi weer in juni
Blauwe luchten, blauwgroene zee. Zonnebrillen, veel insmeren, juni trakteert ons op prachtig mooi weer en veel gladde zeeën. Met als groot voordeel dat je wat meer spot in dat kalme water: klasjes dolfijnen, rondzwemmende zeehonden, drijvende boomstammen, hele meeuwenvergaderingen en natuurlijk op sommige plaatsen ontelbaar veel vissersvlaggetjes. Nadeel is

natuurlijk het vele motoren en hoge dieselverbruik. Onze ‘Jammerdan’ maakt overuren.

Benedictine scoren

Via overnachtingen in Zeebrugge, Duinkerken, Boulogne en Dieppe, belanden we in Fécamp, waar we twee flessen Benedictine special cava scoren, alleen aldaar te verkrijgen, bij een overigens absoluut ongeïnteresseerde mevrouw, die er niet alleen geen doos bij levert, maar ook één dun plastic zakje als verpakking voor twee peperdure flessen wel genoeg vindt.

Als we de volgende dag om 06.30 uur vertrekken uit Fécamp denken we Saint-Vaast-la-Hougue toch zo binnen te kunnen varen, rekenend op twaalf tot dertien uur. Niet dus, we hebben veel meer stroom mee dan gedacht en mogen nog twee uur een beetje heen en weer dobberen (of ankeren) voor de deur open gaat. We blijven daar een alweer windloos dagje. Geen straf. Er valt genoeg te zien en veel te wandelen en we moeten toch ook echt vissoep bij Gosselin kopen.

Van daar naar Cherbourg kunnen we gelukkig, kruisend, van deur tot binnen de muren zeilen.

Wisselvallige juli

Alles of niks weer. Dat is wat juli brengt. Zomerse dagen wisselen af met bijna herfstachtige. Het poeiert zo hard, dat je zeker weet niet uit te willen varen, of het is ineens weer helemaal over met

de wind. Er zijn van die hele-dag-regen dagen, waar je drijfnat van wordt, het water sijpelt zelfs langs je seals naar binnen. 's Avonds transformeert de boot dan tot droogkast.

In Cherbourg willen we een dag blijven om de kapotte rits van onze zeilhuik te laten repareren. Einde middag gebracht, volgende morgen rond middaguur op te halen. Klasse, want in Duinkerken zou de 'levertijd' een week zijn. Daar kregen ze ons dus niet als klant.

Het worden drie dagen Cherbourg als de wind daarna twee dagen de wanten laat fluiten. Met een vijf tot zes BF tegen willen wij de Race of Alderney niet. Als we dat na twee dagen weer wel durven, zijn de overfalls nog heavy genoeg. Er rolt een golf over dek. We trekken het luik veiligheidshalve maar dicht.

Jersey, acht dik raften

Na een nachtje aan de buitensteigers bij St. Peter Port op Guernsey, vertrekken we onder zeil naar Jersey. Halverwege kakt de wind in en gaat het regenen. Motoren weer. Zicht nihil. Geen eiland te zien. We navigeren op plotter en kaart en boeien en koers Jersey binnen. Onderweg denken we voor het eerst toch wel erg weinig

snelheid te maken, al is de stroom inderdaad tegen. Maar zoveel? Is er wat met de motor, hebben we aangroei?

Al om 16.30 uur liggen we aan de buitensteiger bij St. Helier, waar er na verloop van tijd zeven boten naast/

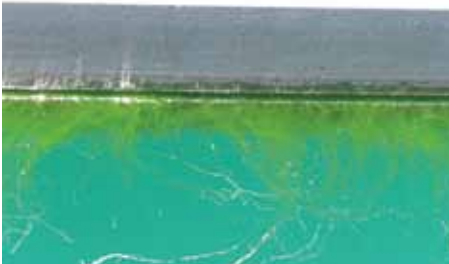

aan ons liggen. We waren nog nooit op Jersey en besluiten naar 'binnen' te willen. Als we uiteindelijk bij een standje boven drempel van 2,80m (na een reddingsboot manoeuvre, dus later dan normaal) om 21.00 uur ongeveer als laatste aan de beurt zijn, mogen we op een wel heel prettige plek langszij de A-steiger gaan liggen. We 'doen' St. Helier, maken een bustocht over het hele eiland, en gaan met de ferry is boot+auto naar St. Elisabeths' Castle. Mooie burcht, goed onderhouden, diverse aardige musea, musketier show, en een klim naar de top van de tower voor het uitzicht. Oef, het waait. In de haven merk je daar niks van, hier kun je hangen in de wind.

Up de kant in Saint-Cast-Le-Guildo

De dag voor we vertrekken van Jersey gaan we aan de buitensteiger (die heeft stroom en water en een brug naar de wal) liggen, zodat we de volgende

morgen vroeg weg kunnen. Er komt een Franse boot langs. We waarschuwen ze, dat we 06.00 uur UK time weg willen. Dat vinden ze geen probleem en ze zijn de volgende ochtend ook op tijd wakker om ons te laten gaan. Stevige zee buiten, windje eerst 5BF, swell 1,5 meter. Roller over dek, bovenluik dicht geschoven. Na de 'Minkies' is het iets rustiger en de laatste vier mijl komt de motor er weer bij. Opnieuw: niet vooruit te branden. Volle kracht komen we aan drie knopen. In Saint-Cast-Le-Guildo (een bij ieder getijde aan te lopen, schitterende, haven) brengt een havenmeester ons naar een prettige box.

En ja, dan zien we een tien centimeter lange algen/wier groei onder onze boot hangen. De werf bracht nog geen drie maanden terug de tegenwoordig in Nederland toegestane, kennelijk wel heel milieuvriendelijke, antifouling aan. Rien onderzoekt de mogelijkheden om 'eruit' te gaan voor knippen en scheren. Dat valt niet mee, in de Franse taal. Hij houdt een bestelwagentje aan. Ene Patrice belooft hem dat we worden gebeld. Dat doen ze ook. Het blijkt peperduur, maar we kunnen er de volgende dag uit om 15.00 uur. Een ingehuurde zpp-er spuit het onderwaterschip met hogedruk zorgvuldig schoon. Er komt een tweede huid van draadachtig alg/wier vanaf. Opgebokt op zes stevige punten, zo goed dat we die nacht aan boord blijven slapen op de bokken, zonder een kraakje te horen. We krijgen een trap te leen om aan boord te klauteren. Volgende ochtend 09.30 uur nieuwe antifouling erop en 's middags liggen we weer schoon in het water. Volgens de Fransen kunnen we er weer een heel jaar tegen.

Als we vertrekken, blijkt de Marien er weer flink de vaart in te hebben.

Down in Granville: zeven dagen verwaaid

Na Saint-Cast-Le-Guildo, bezoeken we Binic en Saint-Quai-Portrieux, waar we onder meer lange wandelingen maken over smokkelaarspaden en naar de heerlijke, grote, Franse markten gaan, waar we behalve fruit ook lekkere kaasjes, worstjes en nougat kopen. Als we naar Lezardrieux willen, blijkt dat vanwege een classic yacht regatta niet te kunnen (geen passanten) en gaan we terug naar Saint-Cast, waar ze ons de

14e juli groot vuurwerk laten zien. We krijgen nog een paar zonnige, zomerse dagen, die we in St. Malo doorbrengen. We zien natuurlijk intra-muros en lopen ook de 'op-de-muren-wandeling'. Gezellige kermis, dat St. Malo, wel heel erg toeristisch.

Dan liggen we een volle week in Granville. Nooit ergens zo lang verwaaid gelegen. Daags na aankomst, als wij de ons nog onbekende stad hebben bezocht, is er aan het begin van de avond een gigantisch onweer. Boten komen met aan flarden gevaren zeilen binnen en bijna voor de deur van de haven kapseist een boot. De volgende dag durven we de boot pas 'alleen' te laten als we 'rustig' achter de drempel liggen bij laag water. Na het boodschappen doen, constateren we verbaasd dat onze Engelse buurman weg is. Het blijkt dat de havenmeesters in alle dubbele passantenboxen maar één boot willen hebben, om schade door verwacht nog slechter weer te voorkomen. Een dag later liggen we daar te bokken aan een steiger die bij hoogwater als een cakewalk heen en weer golft. Je moet bijna aangelijnd de steiger op. Dan komt tegen achten in de avond de havenmeester ook aan ons vragen of we willen verhuizen. Er staat in de haven een BF7 vol. Rien zou liever twee uur later willen als

de drempel er weer is, maar dan is de havenmeester er niet meer voor eventuele assistentie. Dus gaan we maar gelijk. Naar een prettige 'abonnee box' in de luwte achter de hoge muren. Hulp bleek uiteindelijk niet eens nodig. We hebben daar nog een paar dagen gelegen. Gedurende die dagen werd de passantensteiger (die recht tegenover de haveningang ligt) in het geheel niet gebruikt en zelfs op ons beschutte plekje achter de muren, kwam de windmeter soms tot boven de 40 knopen.

We hebben Granville van alle kanten kunnen bekijken. Het stadje is trouwens zeer de moeite waard. En: als je zeven nachten aaneengesloten in de jachthaven verblijft, hoef je maar vijf nachten te betalen. Dat bieden ze je zonder vragen aan.

Nadenken in Dielette

Na acht nachten weg uit Granville. Er staat een licht windje. We motoren een uurtje met zeer rustig toerental. Gaan zeven knopen, zo komen we veel te vroeg aan bij Dielette. We hijsen de zeilen. Denken dan iets minder snel te gaan. Fout gedacht, nu gaan we acht knopen. Om 14.45 uur liggen we voor de deur. Daar blijven we een beetje heen en weer zeilen, tot we rond 19.00 uur naar binnen kunnen.

Dat wil zeggen: de buitenhaven met wachtsteigers in, want 'the gate/sill is broken' en er ligt nu een cofferdam, die 50 cm hoger is dan de sill van 100 cm, dus we hebben 1,5 meter meer water nodig dan normaal. Pas om 20.30 uur kunnen we de marina in. Ik weet weer waarom ik zo'n hekel heb aan die 'bakjes'.

In Dielette werken ze iedere dag aan een nieuwe sill. Indrukwekkende kraan. Lastige job. De omgeving is prachtig, de uitzichten vanuit de jachthaven puur natuur. Verder is er niets, geen winkels, zelfs geen bakker. In juli en augustus gaat er wel vier keer per dag een gratis shuttlebusje van de jachthaven naar de twee dichtstbijzijnde dorpen. We kunnen dus naar de markt in Pieux, waar trouwens ook een hele grote supermarkt is.

We denken na en rekenen uit dat we morgen weg moeten uit Dielette of buiten aan de wachtsteigers moeten

gaan liggen, want een dag later kunnen we in ieder geval de marina niet meer uit over die cofferdam (bijna doodtij hoog is niet hoog genoeg).

Gelukkig is het weliswaar regenachtig, maar kunnen we de dag erna varen. Als we vertrekken is de gate/sill nog niet klaar, maar we hebben het gevaarte wel op zijn plek zien takelen. We hebben 40 cm over als we over de kofferdam gaan.

Nat sleuren richting Cherbourg en dan gauw naar huis

In de regen, veel, heel veel regen, met af en toe onweersgerommel in de verte, sleuren we behoorlijk nat richting Cherbourg. Alles is grijs, het zicht is weinig of geen. Vooraf hebben we de koersen in kaart gebracht en we volgen bijna precies de beoogde lijnen, ondanks het feit, dat er veel eddy's zijn, flinke overfalls, we af en toe 150 graden kompas koers sturen om 90 graden grondkoers te halen, er een dikke swell staat, en we een SOG hebben van 12,1 knoop.

In Cherbourg zien we drie Stallandse boten. Dat vlaggetje doet het hem, gevoegd bij het slechte nieuws dat Cees behoorlijk ziek is. We willen wel naar huis. Vanaf Cherbourg gaan we met flinke klappen richting Sint-Annaland, met een enkele pauze dag in Duinkerken voor bezoek van kinderen en kleinkind aan boord.

Op weg van Boulogne naar Duinkerken worden wij op onze beurt bij Calais gespot door een daar ook zeilende andere Stallander. Dat levert ons prachtige foto's op van onze Marien onder zeil, gemaakt door Thijs van der Beek. Dank je wel, Thijs.

Marja van der Kraan (Marien, E16)

BAAS ASSURANTIËN THUIS OP HET WATER!

De adviseurs van Baas Assurantiën
zijn al meer dan 30 jaar aanspreekpunt
voor watersportliefhebbers.

U kunt bij ons terecht voor vragen
over verzekeringen & financieringen.
Wij helpen u graag... al meer dan 30 jaar.

Baas houdt uw hobby betaalbaar!

BAAS

ASSURANTIËN & DE HYPOTHEEKSHOP

DE VERZEKERING VAN
UW JACHT SLUIT U
NATUURLIJK BIJ

ADVIESBURO ROBBE

JACHTVERZEKERINGEN

Wij mogen ook uw plezierjacht verzekeren in onze volmacht op het

Yacht Account Robbe

Varen op het stromend water van de mooie Ooster- en Westerschelde vergt stuurmanskunst. Een goede pleziervaartuijverzekering vergt vakmanschap. Op de uitstekende voorwaarden van het Yacht Account Robbe, naar ons oordeel de allerbeste, zijn inmiddels talloze jachten in uw vaargebied verzekerd. Mede door het gunstige schadeverloop hebben wij extra korting kunnen bedingen. Heeft u schade dan kunt u op onze steun rekenen, daar alle schades via onze eigen volmacht snel en deskundig worden afgewikkeld. Stuur ons dan ook vrijblijvend uw huidige polis ter controle en wij zullen u direct een uitgebreide analyse toesturen.

Heuvelstraat 5
4901 KD Oosterhout NB
Telefoon (0162) 45 22 00
E-mail info@robbe.nl
www.robbe.nl

ROBBE
Financiële Raadgevers